

Startside>Domstolsprocedurer>Straffesager>Retligt samarbejde>Europæisk arrestordre

Den originale sprogudgave af denne side [en](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

[engelsk](#)

Swipe to change

Europæisk arrestordre

Den europæiske arrestordre er en forenklet udleveringsprocedure mellem EU's medlemsstater med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning. En arrestordre, der er udstedt af en medlemsstats retshåndhævende myndigheder, er gyldig på hele EU's område. En europæisk arrestordre har kunnet udstedes siden den 1. januar 2004. Den erstattede de langvarige udleveringsprocedurer, der tidligere fandtes mellem EU-landene.

Der findes ingen officiel oversættelse af den sprogudgave, du ser.

Her kan du få adgang til en maskinoversat udgave af indholdet. Vær opmærksom på, at oversættelsen kun tjener til at give læseren en kontekst.

Indehaveren af siden påtager sig intet som helst ansvar for kvaliteten af den maskinoversatte tekst.

-----dansk-----bulgarskspansk tjekkisk tysk tysk græsk fransk kroatisk italiensk lettisk litauisk ungarsk maltesisk nederlandsk polsk portugisisk rumænsk slovakisk slovensk finsk svensk

Sådan fungerer det

Der er tale om en begæring fra en retshåndhævende myndighed i et EU-land om **anholdelse af en person** i et andet EU-land og om **udlevering af den pågældende** med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning i førstnævnte land.

Ordningen hviler på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser. Den gælder i samtlige EU-lande.

Ordningen forudsætter en direkte kontakt mellem de retshåndhævende myndigheder.

Ved udstedelsen af arrestordre skal myndighederne overholde de mistænkte og tiltalte **processuelle rettigheder** – såsom retten til information, til en advokat og en tolk samt til retshjælp i overensstemmelse med lovgivningen i det land, hvor de anholdes.

Hvordan adskiller den sig fra en normal udleveringsprocedure?**Stramme frister**

Det land, hvor personen anholdes, skal træffe en endelig beslutning om fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre senest 60 dage efter anholdelsen.

Giver personen sit samtykke til udlevering, træffes der beslutning herom inden for 10 dage.

Den person, der begæres anholdt, skal udleveres så hurtigt som muligt på et tidspunkt, der aftales mellem de berørte myndigheder, og ikke senere end 10 dage efter den endelige beslutning om fuldbyrdelse af arrestordren.

Kravet om "dobbelt strafbarhed" gælder ikke længere for 32 kategorier af forbrydelser

For 32 kategorier af lovovertrædelser skal det ikke undersøges, om handlingen er strafbar i begge lande. Det eneste krav er, at handlingen *kan straffes med mindst 3 års fængsel i det udstedende land*.

For andre lovovertrædelser vedkommende kan der gælde en betingelse om, at handlingen er strafbar i det fuldbyrdende land.

Ingen politisk indflydelse

Beslutningerne træffes alene af de retshåndhævende myndigheder uden nogen form for politiske hensyn.

Udlevering af egne statsborgere

EU-landene kan ikke længere nægte at udlevere deres egne statsborgere, medmindre de påtager sig at fuldbyrde den eftersøgte persons fængselsstraf.

Garantier

Det land, som fuldbyrder arrestordren, kan betinge fuldbyrdelsen af, at:

- den pågældende efter et bestemt tidsrum kan **anmode om at få dommen efterprøvet**, hvis der er tale om en **livsvarig fængselsstraf**.
- den eftersøgte kan afsone **straffen i det fuldbyrdende land**, hvis den pågældende er statsborger eller har sædvanligt ophold i dette land.

Begrænsede grunde til at nægte fuldbyrdelse

Et land kan kun nægte at udlevere den eftersøgte person af en af nedennævnte obligatoriske eller fakultative grunde:

Obligatoriske grunde til at nægte fuldbyrdelse

Personen er allerede blevet dømt **for den samme forbrydelse** (*ne bis in idem*).

Vedkommende er **mindreårig** (han eller hun er under den kriminelle lavalder i det fuldbyrdende land).

Den pågældende nyder godt af **amnesti** (det fuldbyrdende land kunne have retsforfulgt den pågældende, og lovovertrædelsen er omfattet af en amnesti i dette land).

Fakultative grunde – såsom:

for andre lovovertrædelser end de 32, der er opregnet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre, foreligger der ikke "dobbelt strafbarhed"

stedlig kompetence

der verserer en straffesag i det fuldbyrdende land

forældelse, mv.

Håndbog om udstedelse og fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre

Europa-Kommissionen udgav en [Håndbog om udstedelse af en europæisk arrestordre](#)  (2002 Kb) [en](#) for at lette og forenkle de berørte myndigheders daglige arbejde. Håndbogen beskriver udførelsen af fremgangsmåden ved udstedelse og fuldbyrdelse af en sådan begæring. Den indeholder ligeledes en komplet gennemgang af EU-Domstolens praksis vedrørende fortolkningen af de enkelte bestemmelser i rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre.

Håndbogen er tilgængelig i alle sprogversioner her: BG (2700 Kb) [bg](#), CS (1854 Kb) [cs](#), DA (1766 Kb) [da](#), DE (1659 Kb) [de](#), ET (1783 Kb) [et](#), EL (2439 Kb) [el](#), ES (1649 Kb) [es](#), FR (1892 Kb) [fr](#), HR (1789 Kb) [hr](#), IT (2141 Kb) [it](#), LV (2158 Kb) [lv](#), LT (1865 Kb) [lt](#), HU (1908 Kb) [hu](#), MT (2560 Kb) [mt](#), NL (2047 Kb) [nl](#), PL (2200 Kb) [pl](#), PT (1968 Kb) [pt](#), RO (1926 Kb) [ro](#), SL (1797 Kb) [sl](#), SK (1977 Kb) [sk](#), FI (2172 Kb) [fi](#), SV (1591 Kb) [sv](#).

Statistiske oplysninger om anvendelsen af europæiske arrestordrer

I 2020 blev de eftersøgte personer i gennemsnit udleveret:

med samtykke – efter **44,6 dage**

uden samtykke – efter **111,74 dage**.

I 2019 blev de eftersøgte personer i gennemsnit udleveret:

med samtykke – efter **16,7 dage**

uden samtykke – efter **55,75 dage**.

I 2018 blev de eftersøgte personer i gennemsnit udleveret:

med samtykke – efter **16,4 dage**

uden samtykke – efter **45 dage**.

Svar på spørgeskema om europæiske arrestordrer: 2014 [PDF](#) (1582 Kb) [en](#) | 2015 [PDF](#) (1479 Kb) [en](#) | 2016 [PDF](#) (1732 Kb) [en](#) | 2017 [PDF](#) (1268 Kb) [en](#) | 2018 [PDF](#) (1552 Kb) [en](#) | 2019 [PDF](#) (1082 Kb) [en](#) | 2020 [PDF](#) (1479 Kb) [en](#)

Der foreligger ikke oplysninger fra alle lande, men der foreligger fuldstændige oplysninger om europæiske arrestordrer for 2015, 2016 og 2017.

Europæiske arrestordrer	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Udstedt	14 948	16 144	16 636	17 491	17 471	20 226	15 938
Udført	5 535	5 304	5 812	6 317	6 976	5 665	4 397

Projekter, der blev finansieret inden for rammerne af programmet for retlige anliggender

Forskningsprojektet [InAbsentiaEAW](#) er en sammenlignende undersøgelse af europæiske arrestordrer vedrørende personer, der ikke var til stede under den straffesag, der førte til deres domfældelse (*in absentia*-sager). Det har vist sig, at der i praksis ofte er problemer forbundet med at udstede og fuldbyrde sådanne europæiske arrestordrer. Formålet med forskningsprojektet var at analysere årsagerne til disse problemer og udarbejde fælles standarder for udstedelse af sådanne europæiske arrestordrer for at sikre en smidig og rimelig gennemførelse. Undersøgelsen blev gennemført på grundlag af konkrete sager fra Belgien, Ungarn, Irland, Nederlandene, Polen og Rumænien.

Den europæiske arrestordre og betingelserne for frihedsberøvelse

Selv om alle medlemsstater skal overholde den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), er der i praksis betydelige forskelle med hensyn til varetægtsfængsling, og de materielle forhold under frihedsberøvelse er enormt forskellige. Som EU-Domstolen har anerkendt i Aranyosi/Căldăraru-dommen, har disse forskelle i forholdene under frihedsberøvelse en reel indvirkning på den gensidige tillid mellem medlemsstaterne og den måde, hvorpå den europæiske arrestordre fungerer. Siden 2016 er fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre blevet forsinket eller afvist på grund af reel risiko for krænkelse af grundlæggende rettigheder i næsten 300 tilfælde.

For at styrke det retlige samarbejde i straffesager og forbedre forholdene under frihedsberøvelse i hele EU vedtog Kommissionen den 8. december 2022 en **henstilling om proceduremæssige rettigheder for mistænkte og tiltalte, der er varetægtsfængslet, og om materielle forhold under frihedsberøvelsen**. Denne henstilling giver et konsolideret overblik over udvalgte europæiske minimumsstandarder for materielle forhold under frihedsberøvelse og proceduremæssige rettigheder under varetægtsfængsling med fokus på centrale prioriterede områder for beskyttelse af fængslede grundlæggende rettigheder.

Tilknyttede links

[Rammeafgørelse om den europæiske arrestordre](#)

[Rapport om gennemførelsen af Rådets rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne](#)

[Kommissionens henstilling om proceduremæssige rettigheder for mistænkte og tiltalte, der er varetægtsfængslet, og om materielle forhold under frihedsberøvelsen](#)

[Uofficielt RIA-dokument fra Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af Kommissionens henstilling om proceduremæssige rettigheder for mistænkte og tiltalte, der er varetægtsfængslet, og om materielle forhold under frihedsberøvelsen](#)

Sidste opdatering: 26/05/2023

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.